

Medytacja 18

Gdy przestał mówić, rzekł do Szymona: «Wy płyn na głębię i zarzućcie sieci na połów!». A Szymon odpowiedział: «Mistrzu, całą noc pracowaliśmy i niceśmy nie ułowili. Lecz na Twoje słowo zarzucę sieci». Skoro to uczynili, zagarnęli tak wielkie mnóstwo ryb, że sieci ich zaczynały się rwać. Skinęli więc na współników w drugiej łodzi, żeby im przyszli z pomocą. Ci podpłynęli; i napełnili obie łodzie, tak że się prawie zanurzały. Widząc to Szymon Piotr przypadł Jezusowi do kolan i rzekł: «Odejdź ode mnie, Panie, bo jestem człowiek grzeszny». I jego bowiem, i wszystkich jego towarzyszy w zdumienie wprawił połów ryb, jakiego dokonali; jak również Jakuba i Jana, synów Zebedeusza, którzy byli współnikami Szymona. Lecz Jezus rzekł do Szymona: «Nie bój się, odtąd ludzi będziesz łowił». I przyciągnąwszy łodzie do brzegu, zostawili wszystko i poszli za Nim. (Łk 5, 4-11)

- **Stając w obecności Bożej uczynimy znak krzyża.**
- **Wzbudźmy intencję, prosząc**, aby wszystkie moje zamiary, decyzje i czyny były skierowane w sposób czysty do służby i chwały Jego Boskiego Majestatu.
- **Wyobraźmy sobie** sieci rybackie pełne ryb.
- **Prośmy** w tej medytacji o łaskę powołania do współpracy z Bogiem.
- **Rozpocznijmy rozważanie przeczytanego Słowa Bożego.**

Punkt 1

Uczniowie już wcześniej wypłynęli nocą na połów, ale wrócili z niczym. Mieli doświadczenie, więc wiedzieli, że nie ma wielkich nadziei na sukces. Wezwanie „Wy płyn na głębię”, które Jezus skierował do Piotra, miało sens praktyczny. Było propozycją, aby mimo zniechęcenia, odbił od brzegu i ponownie zarzucił sieci. Ale prośba Jezusa kryła także głęboki sens duchowy. Była zachętą do wiary w Jego słowa.

Punkt 2

Piotr nie rozumiał zachęty Jezusa do ponownego wysiłku. Pokonując własny opór, zdecydował się jednak zaufać Jego słowu i na nowo wypłynąć. Przekraczając ludzki sposób myślenia i podejmując ryzyko wiary, odpowiedział z odwagą Jezusowi „...na Twoje słowo zarzucę sieci”. Słowa Jezusa: „na nowo wypłyn na głębie,” kierowane są do każdego i każdej z nas. Mobilizują do zmiany i wzywają: przestań się ociążać, porzuć bezpieczny ląd i z odwagą wpłyn na głębie. Jestem z Tobą. Zaufaj mi i odpowiedz.

Punkt 3

Ufając Jezusowi, Piotr doświadcza podwójnego cudu. Zewnętrzny - dotyczy obfitego połowu, wewnętrzny - przemiany jego serca. Pada przed Jezusem na kolana i uznaje swoją grzeszność. Jezus przemieniając jego serce, czyni go człowiekiem pokornym, świadomym swego ubóstwa, ufającym i wolnym. Nie bój się - te słowa Jezus kieruje również do każdego z nas. Gdy Mu zaufamy i pozwolimy zapanować nad naszymi lękami, wtedy On poprowadzi nas na prawdziwą głębie. Będziemy znakiem Bożej miłości, która wzywa wszystkich do miłości z Nim. Jakie są granice mojego zaufania Jezusowi? Czy potrafię dziś powiedzieć: Na Twoje słowo zarzucę sieci?

Zakończmy osobistą rozmową z Panem o tej medytacji i odmówmy „**Ojcze nasz**”.